

Som jeg startede med at sige, er der jo tale om genbrug, dog med det nye, at det direktiv, vi brugte lidt tid på sidste år, ifølge forslagsstillerne – de tre store borgerlige partier og CD er også med – er blevet overimplementeret.

Det vil sige, at den danske model mener man ikke er brugbar på det her område. Der er tale om, at her overimplementerer man altså et direktiv, og man kan ikke bruge forhandlingsmodellen, det med, at parterne tilslutter sig det via forhandling, eller de mange gode eksempler, som arbejdsministeren kom med, på, at der faktisk er en rigtig positiv udvikling på området.

Jeg vil også godt tilslutte mig den tale, arbejdsministeren holdt, og sige, at det egentlig er utroligt, hvad vi kan forvente fra den højre side af salen i de her spørgsmål.

Vi mener hos os, at alle ansatte, og med alle mener jeg også dem, der arbejder hjemme, skal sikres nogle ordentlige arbejdsvilkår, og at det ikke kun er arbejdsgiveren, der skal kunne skalte og valte. Der er altså ikke et ligeværdigt forhold mellem en ansat og en arbejdsgiver, og nu lægger man sig altså også ud med arbejdsdirektivet, artikel 17, der egentlig ikke giver nogle muligheder for at undtage hjemmearbejde.

Jeg kan ikke afvise, at forslaget passer Dansk Folkeparti med dets EU-holdning ganske godt, men det underer mig egentlig, at de to andre store borgerlige partier er med.

Som jeg sagde, vil vi godt for vort vedkommende fastholde, at der er tale om et ansættelsesforhold, og at bestemmelserne om hvile og fridøgn også skal gælde for det arbejde, der udføres i hjemmene. Arbejdsmiljøloven skal også gælde for ansatte, der arbejder hjemme, men det mener de tre store borgerlige partier måske ikke? Så vil jeg sige det, så hr. Jens Vibjerg også kan forstå det, selv om det jo falder en fynbo svært at tale jysk: A sejer walbekom!

Det er en kæmpegruppe, man nu vil sætte uden for hviletidsreglerne. Det virker ikke sympatisk, og jeg forstår heller ikke, som jeg nævnte i min indledning, da jeg kommenterede alle tre forslag, at CD er hoppet med på vognen. Der er ganske enkelt ikke sammenhæng mellem det, de siger, og det, de gør.

Men når det så er sagt, er der jo, som arbejdsministeren også var inde på, mulighed for at lave fleksible aftaler, der er reguleret via kollektive overenskomster med fleksible regler. Det er jo den danske model, som vi alle sammen ved festlige lejligheder holder så højtideligt i hævd. Men her vil de borgerlige altså lave nogle firkan-

tede, stive regler, der kun tilgodeser den ene part på den andens bekostning.

Vi kan ikke støtte forslaget, og jeg siger som sagt velbekomme.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Som jyde må jeg give hr. Carsten Hansen det råd at holde sig til det hjemlige sprog, det fynske. Så er det i hvert fald lettere at forstå, selv for en jyde.

Forslaget her er også en genfremsættelse, men jeg skal da ærligt indrømme, at jeg havde håbet, det havde været overflødigt at genfremsætte det. Første gang, vi fremsatte det, var der blank afvisning fra regeringens side, men anden gang, vi fremsatte det, var der et klart løfte fra ministeren om at lempe reglerne, så det blev muligt under visse forudsætninger at fravige 11-timers-reglen. Det sagde ministeren i sin svartale sidste gang, og for en sikkerheds skyld har jeg taget svartalen med, så jeg kan citere arbejdsministerens udsagn:

»Jeg kan oplyse om det videre arbejde, at jeg traditionen tro vil inddrage arbejdsmarkedets parter i Arbejdsmiljørådet, inden udstedelse af nye regler på området finder sted.

Jeg forventer med en smidig medvirken fra Arbejdsmiljørådet, at en lempelse af reglerne kan være gennemført senest den 1. marts 2001. Ellers risikerer jeg jo også, at forslagsstillerne op til påske genfremsætter beslutningsforslaget endnu en gang.«

Her så arbejdsministeren for en gangs skyld krystallklart. Hvis ministeren ikke levede op til sit løfte, var vi selvfølgelig nødt til at genfremsætte forslaget, men det er jo ikke de eneste løfter, arbejdsministeren har givet. Arbejdsministeren var i samråd i Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg og gav her et klart løfte om at være med til at lempe reglerne, vistnok på baggrund af den første aftale inden for HK-området om en lempelse af 11-timers-reglen. Det skulle også udbredes til det øvrige arbejdsmarked, sagde arbejdsministeren, men nu var datoen, så vidt jeg erindrer, ikke længere den 1. marts, men den 1. april. Senere fik vi i Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg et brev fra arbejdsministeren, hvor ministeren sagde, at han desværre ikke kunne nå det til den 1. april, fordi Arbejdsmiljørådets medvirken ikke havde været så smidig, som arbejdsministeren havde forestillet sig.

Men uanset hvad forventer vi altså, at ministeren lever op til sit ønske om at udbrede denne mulighed for at lempe reglerne til hele det dan-